

ו' אלול ה'תשע"ט 6.9.19

מגזין מס' 543

ערב שבת פרשת שופטים

קשר-שבועי מאת הרב יאיר קלב

החייב כסנא

כל רגע הוא נצח

סבתי היתה אומרת: "איך שהזמן רץ... התחושה היא כי רק אתמול היתה שבת, והנה היום - שוב, כבר ערב שבת..."

ומכיון שחיים אנו באופן זמני, הרי הכל הבל הבלים... ואם כן, למה לנו להיות רעים...?"

המסקנה הפשוטה המתבקשת: באמת, אין לנו כבני חלוף שום סיבה לבטל את זמננו היקר והקצוב על ענינים שמצד 'קטנות המוחין'... כי אם אדרבה, מחובתנו לצקת ככל יכלתנו תוכן חיובי אל תוך כל רגע ורגע - להפוך כל דבר וענין (אף הפעוט והתחתון ביותר), לעשות גם אותו כלי לאלוקות.

ועוד אמרה סבתי נקיית הדעת: "וכשעסוקים - מספיקים הרבה...!"

לוח שיטורים

"לא רק קביעות בזמן אלא גם קביעות בנפש..." (אדמו"ר הזקן) - היינו שיש לקבוע עתים ללימוד התורה, ליצור 'דופק לימודי' קבוע, ביום ובשעה, עד אשר יגלה האדם כי, לאמיתו של דבר, התורה היא לחם חוקו ומזון הנפש...

שימו לב - שיעור חדש בירושלים: פרטים בעמוד הבא!

בימים האלה מקיים הרב כלב שיעור שבועי קבוע מידי יום חמישי בשעה 21:30, במושב חמד שבמרכז הארץ. השיעור משודר בזמן אמת בשידור חי באינטרנט, באתרנו: www.tanyaor.com.

הכניסה לישוב חמד בכביש (מס' 412) המוביל מבית דגן לאור יהודה, בכניסה למושב נוסעים ישר עד הכיכר, בכיכר שמאלה לרח' הזית - לקראת סוף הרחוב, לפני הכיכר הבאה - הזית 83 מצד שמאל. חניה בשפע מאחורי בית הכנסת שבהמשך שביל הכניסה לחצר. התכנסות כיבוד ושתייה קלה מ-20:45. לפרטים נוספים: שי גרציק 052-4-446-144.

ב"ה

שמעו ותחי נפשכם...

שיעור תניא

מידי יום שני בערב
מתקיים שיעור מרתק ב'ספר התניא'

עם הרב יאיר כלב שי

מאווה בניצונים מנצחים ומצ'וריים

השיעור מתקיים בסטודיו 'רישייפ' (reshape)
רחוב דרך החורש 90 רמות ב' בשעה 21:45 בדיוק,
משך זמן השיעור כשעה וחצי.
השיעור לנשים ולגברים
דמי השתתפות בהוצאות 20 שח
כיבוד קל במקום!

לחיות עם הזמן... (אדמו"ר הזקן) - היינו שבכל זמן וזמן מתרחשת פתיחת שער רוחני, דרכו יורדים לעולם הזה אור ושפע מיוחדים, אשר יש להכין כלים כדי לקלוט 'גשמי ברכה' אלה ולתרגמם למעשים עד אשר תואר, באופן ממשי, סביבתנו המיידית בגוון המסוים של נתינת הכח הטמונה באותו זמן.

חשבון נפש - חודש אלול

חודש אופי וצביון מיוחדים. החגים והמועדים ממקדים את תשומת הלב לתוכניהם הייחודיים. יש ימי אבל ויש ימי שמחה. גם פרשת השבוע מעניקה תוכן ומשמעות מיוחדים לכל שבוע. במיוחד בולט הדבר בחודש אלול, שמשנה את כל מערכת החיים היום יומית.

חודש אלול מקביל למאזן השנתי בעולם העסקים. איש עסקים לעולם לא יוכל לדעת אם הוא מתקדם או נסוג, מרוויח או מפסיד, אלא אם כן יעצור אחת לשנה את הפעילות השוטפת ויערוך מאזן מפורט על מצב העסק. כך גם בחיי הרוח – אין האדם יכול לדעת היכן הוא עומד, וודאי שקשה לו להשתפר ולהתקדם, אם לא יעצור ויערוך את חשבון נפשו.

לשם כך ניתן לנו חודש זה. חודש שבו אנו עוצרים את מירוץ החיים השגרתי. עוצרים, בודקים את עצמנו, בוחנים את הישגינו בשנה החולפת, מתייצבים ביושר מול כישלונותינו ומגרעותינו, ומחליטים לתקן, לשפר, להוסיף.

ואת המשימה החשובה הזאת איננו עושים לבדנו. בחודש אלול הקב"ה מתקרב אלינו יותר מבכל ימות השנה. הוא נמשל למלך שיוצא אל השדה, אל העם. אין צורך לעבור מחסומים, פקידים וראשי לשכות. כל הרוצה יכול לגשת אל המלך, להתקרב אליו, לשאוב כוחות ולבקש את משאלות לבו. הקב"ה קרוב עכשיו לכל יהודי. קל יותר לקבל החלטות טובות, קל יותר להשתפר ולהשתנות.

לבקש רחמים

חשבון הנפש צריך להיות אישי. לא להכות על חזה

מציאות חיינו הסוערת מעמידה את העניינים הציבוריים במרכז סדר היום. המושג 'חשבון נפש' נהפך גם הוא לסוג של אמירה המופנית כלפי ציבורים, גופים, מוסדות וארגונים. כדאי לזכור שחשבון נפש הוא קודם כול דבר שעושה כל נפש בינה לבין עצמה. זה אתגר המוטל לפתחו של כל יחיד בעם ישראל.

חודש אלול הינו חודש הסיכום וחשבון הנפש של השנה, חודש התשובה והרחמים. אפשר לעבור את חודש אלול סתם כך, כמו את טבת ואת תמוז, אבל אז מפסידים את העושר הטמון בחודש הזה ואת התרומה העצומה שהוא מעניק לנפש האדם. מוטב לעצור ולקלוט את המסרים המיוחדים שהחודש הזה מביא עמו, ואז מקבלים החיים משמעות חדשה.

המאזן השנתי

התורה מעניקה לאדם היהודי מסגרת חיים שמאפשרת לו להתחדש, להתרענן, להשתחרר מהשגרה ומהאפרוריות. חיינו מורכבים ממחזוריות קבועה ומשעממת למדי. יום רודף יום, שבוע רודף שבוע, חודש אחר חודש, שנה אחר שנה. רבים מחפשים אמצעים חיצוניים לשבירת השגרה. יש היוצאים לטייל בעולם; יש המחליפים מקצוע ומקום עבודה; אחרים עוברים מעיר לכפר ומכפר לעיר. כל זה נועד למטרה אחת – למצוא את הטעם שבחיים. האמת היא, שמי שחי על פי התורה, משוחרר ממעמסת השגרה והאפרוריות.

מסגרת החיים היהודית מעניקה תוכן ומשמעות לכל יום ולכל שבוע. לוח השנה היהודי מגוון להפליא. לכל

הזולת. קודם כול צריך יהודי לבקר את עצמו. ביקורת עצמית מביאה בניין, תיקון והתחדשות, ואילו השפלת הזולת גורמת את ההפך. זה הזמן לפנות אל הקב"ה ולבקש רחמים, כל אחד על עצמו ועל בני משפחתו, וכן על כלל עם ישראל ועל

ארץ ישראל, כדי שדם יהודי לא יהיה עוד הפקר וכדי שתרום קרן ישראל. נתחזק אפוא כולנו, ננצל כהלכה את חודש אלול, ושתהיה לנו כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה.

(מתוך אתר chabad.org.il)

תורת החסידות היא טעימה מתורתו של משיח...

הלומד חסידות יכול להרגיש את האוויר של בריאות הנפש והגוף השורה ומקננת בין הקפלים של התכנים הפנימיים, אויר של גאולה פרטית וכללית...

התחדשנו!
בוטאו לבקר
באתר המשודרג
www.tanyaor.com

הסיפור השבועי

שופטים בישראל

פינה הרב גרוסמן מזמנו העמוס והקדיש שעות רבות לכתיבת פסק דין נהיר ומנוסח היטב. הוא שטח את המקרה ואת צדדי הספק, דן במקורות הרלוונטיים לסוגיה מהגמרא ועד אחרוני הפוסקים, וכשסיים זימן את המפסיד ונתן בידו צרור גיליונות מלאים בכתב ידו הצפוף.

הלה פנה אל אברך תלמיד חכם, שנחשב עילוי ולמדן מופלג, אך היה חסר ידע בסיסי בפסיקת הלכה. עובדה זו לא מנעה ממנו לתקוף בבוטות את פסק הדין, כשהוא נשען על פלפולי סרק פורחים באוויר, לשביעות רצונו של המפסיד. הלה היה משוכנע שיצליח לסתור את פסק הדין.

בארשת ניצחון שב האיש אל ביתו של הרב גרוסמן והניח לפניו את הערעור שכתב האברך הלמדן: עשרה דפים שמפריכים אחד לאחד את נימוקיו. בסופם הופיעה קביעה חד משמעית כי יש להפוך את הקערה על פיה, ודינו של החסיד לזכות בדין.

הרב גרוסמן לא נזקק ליותר מרפרוף קל כדי להיווכח שמדובר בפלפולי הבל שאינם ראויים להתייחסות רצינית. ובכל זאת ביקש לנהוג כבוד במשיג עליו, ושקד על כתיבת תשובה הולמת שמעמידה את הדברים על דיוקם, וזו השתרעה על חמישה עשר דפים.

אך המפסיד לא אמר נואש. למחרת שב עם תגובה באורך עשרים דפים, שבהם ניסה הלמדן להצדיק את עמדתו הכוזבת. הבין הרב גרוסמן כי אין לדבר סוף, והחליט להימנע מלהשיב. כשבוששה התשובה לבוא, פנה המפסיד אל רבו, ה'בית ישראל' מגור, וקבל לפניו על הדיין המתבצר בדינו המוטעה ונמנע מלקבל את דברי האברך העילוי ולפיהם הצדק עמו.

דממה עמדה בחדר הקטן. שני הצדדים המתינו לפסק הדין של הרב ישראל גרוסמן, שיחרוץ את הוויכוח הכספי שבין השניים.

לצד היותו ראש ישיבה, שהרביץ תורה באלפי תלמידים, שימש הרב גרוסמן דיין ובורר בבית הדין של אגודת ישראל בירושלים. כושר שיפוטו היה חד כתער, ונשען על ידע רחב בתורה לצד פיקחות גדולה והבנה מעמיקה של נפש האדם.

ההתדיינות הנוכחית היתה חריגה, הן בשל גודל הסכום שבמחלוקת, הן בשל זהותם של הצדדים: מן הצד האחד חסיד גור, ומן הצד השני יהודי שאינו שומר תורה ומצוות. שניהם היו עשירים ובעלי נכסים, שנכנסו לשותפות בספינת ענק, אלא שסכסוך גדול התגלע ביניהם והשניים הסכימו לברר אותו לפני הדיין.

הרב גרוסמן האזין לטענות הניצים, צלל לעומקי המקרה המורכב, הוגיע מוחו בדברי הפוסקים, והגיע לכלל החלטה: ידו של היהודי שאינו שומר מצוות על העליונה. הצדק עמו. פסק הדין נטה לטובתו, והותיר את עמיתו מאוכזב.

החסיד היה משוכנע שייצא מבית הדין מנצח. להפסד צורב כזה לא פילל. הוא אזר אומץ ודרש מהרב גרוסמן שינסח בכתב את פסק הדין ואת נימוקיו.

"ראה נא", השיב הרב גרוסמן באורך רוח, "מעיקר הדין פטור אני מהצגת המקורות שעליהם הסתמכתי בפסק הדין, שכן חובת ההנמקה 'מהיכן דנתוני' חלה רק על בית דין קבוע, ואני אינני בית דין קבוע. עם זה, לפנים משורת הדין, וכדי ליישב את הפסק על לבך, אעלהו בחפץ לב על הכתב".

גרוסמן להשיב.

"אם תסכימו", נענה הרבי, "אשלח את הפסק שלכם ונימוקיו ואת הערעור עליו לדיין הרב יוסף שלום אלישיב, שיחווה את דעתו עליהם. את הכרעתו נאמץ בלב שלם".

"מסכים בשמחה!", השיב הרב גרוסמן מייד, בהיותו משוכנע מעל כל ספק כי הצדק עמו. "אם הכרעתו תהיה כי טעיתי בפסק דיני, אחזור בי ולא אבוש!".

בתוך זמן קצר הגיעה תשובתו של הרב אלישיב, קצרה וחד משמעית. על כתביו של העילוי כתב: "דברי הבל שאין בהם ממש, ואין צריך להשיב עליהם", ואילו על פסקו של הרב גרוסמן רשם: "זכה לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, ועליו נאמר כל דיין שדן דין תורה לאמיתו נעשה שותף לקב"ה במעשה בראשית"...

קרא ה'בית ישראל' שנית לרב גרוסמן, התנצל לפניו על הדברים, וביקש שימחל לו על עוגמת הנפש שנגרמה לו.

(על-פי 'גדול בישראל')

(מתוך העלון השבועי **שיחת השבוע**)

זמן לא רב אחר כך בא שמשו של ה'בית ישראל' אל ביתו של הרב גרוסמן, וביקשו בשם הרבי לבוא אליו. הרב גרוסמן לא התמהמה, ומייד יצא אל ביתו של הרבי. שם נתקבל על ידי הרבי בכבוד גדול, וה'בית ישראל' פנה אליו בחיבה: "עכשיו נמצאים כאן שני ישראלים לאד: ישראל הגדול (אתה), וישראל הקטן (אני)..."

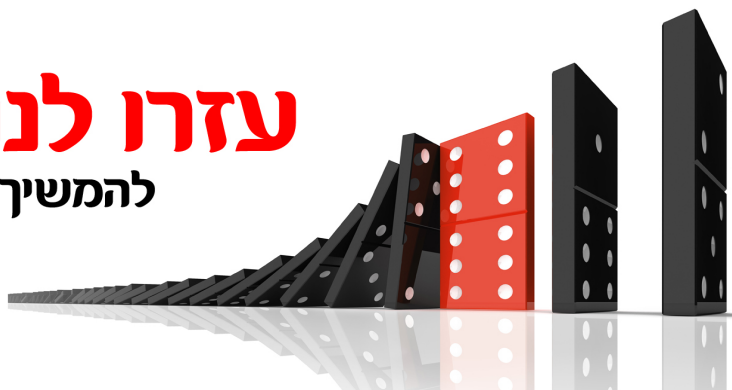
אחר כך ניגש הרבי לענין, ובעדינות שאל את הרב גרוסמן: "מהיכן דנתוני?".

הרב גרוסמן השיב לרבי דברים כהווייתם: "פסק דיני נשען על מקורות מוצקים, ואילו האברך הלה תולה את דבריו בפלפולי שווא, שאין דבר להם ולהלכה. הנה", הציג הרב גרוסמן לפני הרבי את כתבי נימוקיו, "יכול הרבי להיווכח בעצמו שהצדק עמי!".

תגובתו של ה'בית ישראל' היתה קצרה וחדה: "אני?!", כאומר: וכי אני אכריע בסוגיה זו?! אף שהרב גרוסמן הכיר היטב את גאונותו המופלגת של הרבי, שתק בירת כבוד.

"רצוני לבקש דבר מה", אמר ה'בית ישראל', "אולם בתנאי שחלילה וחס לא תיפגעו". "ברצון רב!", מיהר הרב

עזרו לנו,
להמשיך בעשייה!

טל' 052-5675770

עמותת "תניא - מודעות עצמית ביהדות" צריכה את העזרה שלך!

"זאת התורה אדם" (במדבר יט', ד)

כשם שבאדם ישנם גוף ונשמה, כך גם בתורת ישראל ישנם גוף התורה (פשט הכתוב- 'נגלה') ונשמת התורה (פנימיותה, סודותיה ורזיה- 'נסתר'). במדור זה מובא פרוט נושאי הפרשה על פי 'נגלה', ובמדור שלאחריו יובא ביאורה של נקודה או של מספר נקודות מן הפרשה על פי פנימיות התורה.

נקודות עיקריות בפרשת שופטים

רצף של מצוות והלכות

בפרשת שופטים, קודם פטירתו, מביא משה בפני העם מצוות והלכות בנושאים שונים, חלקם בקיצור נמרץ או אף בפסוק אחד [קודם פירוט הציוויים נדגיש כי ההלכות המובאות כאן, קצרה היריעה מלהביא בצידן גם את פרשנות חכמי ישראל לדורותיהם ועל כן המובא להלן אינו מהווה פסק הלכה. גם נעדרים כאן, בדרך כלל, העומק והמשמעות הפנימית הטמונים בדברים].

שופטים, שוטרים ואזהרות לדיינים

- יש למנות בכל שבטי ישראל 'שופטים ושוטרים' - דיינים אשר ישפטו את העם בצדק, ושוטרים אשר יאכפו את פסקי הדין.

- אזהרות לדיינים: אין להטות משפט; אין להעדיף אחד המתדיינים, גם לא בעת השמעת הטענות; אין ליטול שוחד, גם כאשר לדעת הדיין אין הדבר פוגע במשפט הצדק, כיון שהשוחד מסלף ומעוות את שיקול הדעת. - יש לפעול להקמת מערכת דיינות הפועלת כהלכה.

איסורי עבודה זרה

- אין לנטוע אשרה - אילן המשמש לעבודה זרה; אין לנטוע כל אילן או לבנות מצבת אבן בהר הבית. - אין להקים מזבח אבן שלא במקדש, גם אם מתכוונים מקימיה לשם זבח לקב"ה. - אין לזבוח לה' קרבן שיש בו מום. - העובד עבודה זרה, חייב סקילה.

דיני ענישה וחובת ההתדיינות בבית דין

- עונש מוות ינתן רק על פי עדות של שניים.

- במקרה של עונש מוות, יטיל בית הדין את ביצוע גזר הדין על ידי העדים והעם.

- כל שאלה הלכתית בדיני איסור או בוויכוח בין איש לאיש, יש להביאה בפני בית הדין. על המתדיינים לשמוע לדיינים ולבצע את פסקיהם. העובר על דבריהם בזדון, דינו מיתה.

דיני מלך בישראל

- מצוה על העם לבחור במלך אשר יעמוד בראשם.

- לא ירבה לו המלך סוסים (לבל ישיב את העם מצרימה), גם לא ירבה לו נשים ולא כסף וזהב.

על המלך לכתוב לעצמו ספר תורה למען יגה בו תמיד וממנו ילמד ליראה את ה'. ובהיותו ירא שמים תהיה בו מידת הענוה הראויה המאפשרת שוויון בין כל חלקי העם, מה שיבטיח שממלכתו תיכון ימים רבים.

הלווים ועבודת הכהנים, פרנסתם ומתנותיהם

- בני שבט לוי אינם נוחלים ככל השבטים נחלה בארץ ישראל. פרנסתם על התרומות והמעשרות שמפרישים כל בני ישראל בעבורם.

מתנות הכהונה כוללות: חלקים מזבחי הקרבנות במקדש (הזרוע, הלחיים והקיבה); מראשית הגידולים החקלאיים והגז, ומתנות נוספות שאינן מפורטות בפרשתנו.

- עבודת הכהונה מתחלקת למשמרות במהלך השנה בין

הכהנים. כל כהן יכול גם להקריב קרבן אישי. בשלושת הרגלים, כל בני לוי רשאים לקחת חלק ולהשתתף בעבודה.

דינים שונים נוספים

לקראת ההתיישבות בארץ מזהיר משה מפני השפעתם של יושבי הארץ, מנהגיהם ועבודתם לאילייהם. על כן אסורה על ישראל ההליכה בדרכי הגויים:

– אין להעביר באש בן או בת ל'מולך', אין לקסום קסמים, לעונן, לנחש, לכשף, לחבור חבר, לשאול באוב, לעשות מעשה ידעוני או לדרוש אל המתים.

– על היהודי להיות תמים עם ה' אלוקיו – להאמין ולבטוח בו בלבד בכל הליכות חייו.

– חובה לשמוע בקולו של הנביא שבדור, בתנאי שדבריו אינם סותרים את דברי התורה וההלכה. במקרים נדירים יכול נביא אמת (המוחזק בצדקותו ובאמינותו – שנבואתו נתאמתה בהתגשמות העתידות שעליהן ניבא) להורות הוראת שעה שאינה כהלכה. נביא שקר המורה שלא בשם ה', דינו מיתה.

– יש להקים שלוש ערי מקלט בארץ ישראל, לאחר כיבושה וחלוקתה, אליהן ימלט ההורג בשגגה (שם יהיה מוגן מפני גואל הדם). יש להציב שלטים המכוונים את הרוצח אל ערי המקלט כדי להחיש המלטותו לשם. שלוש ערים כאלה כבר הוקצו למטרה זו על ידי משה בעבר הירדן, ועוד שלוש ערים נוספות יוקצו לכך כאשר ירחיב ה' את גבול ישראל. ערי המקלט ייבנו במרחק שווה בין האחת לשניה וכן בין גבולות הארץ.

– עיר המקלט אינה מגינה על הרוצח במזיד.

– הפולש או המרחיב גבולו אל תוך נחלת חברו בארץ ישראל עובר על איסור הסגת גבול, נוסף על איסור גזל.

– אין להטיל עונש או חיוב ממון על פי עד אחד כי אם בשניים.

– המעידים על בעל דין ונמצאו משקרים, יושט עליהם העונש אשר זממו להביא עליו.

כללי היציאה לקרב

– אין לפחד מפני עוצמת האויב, כי אם לבטוח בה' העומד לצד ישראל ומביא לניצחונם.

– קודם היציאה לקרב, ישא הכהן דברי עידוד באוזני לוחמים ויחזק את לבם.

– ארבעה ישוחררו מחובת היציאה לקרב. לגבי שלושה מהם – שמא ימותו במלחמה ולא יוכלו להשלים את אשר החלו בעשייתו: הבונה בית וטרם הספיק לחנכו (לגור בו); הנוטע כרם ועדיין לא חידש ראשית צמיחתו; המארכ אשה ועדיין לא נשאה; ואילו בנוגע לרביעי, הוא ישוחרר בשל פחדו מפני האויב לבל יטיל מורך בלב שאר הלוחמים.

– בראש הלוחמים ימונו מפקדים הראויים להפיח בחייליהם אומץ ורוח קרב.

דיני מלחמה וכיבוש

– קודם הפריצה אל תוך העיר לכובשה, יש לקרוא לתושביה להיכנע בדרכי שלום להיות עבדים לישראל.

– באם יסרבו תושבי העיר יש להטיל עליה מצור, לפרוץ לתוכה ולהרוג את כל הזכרים הבוגרים. בנוגע לנשים, הטף, הצאן המקנה ושאר הנכסים, כל אלה יילקחו שלל.

– שונה הדבר במלחמות ישראל כנגד החיתי, האמורי, הכנעני, הפריזי, החיווי והיבوسی. בעמים אלה יש להכות ולהמית כל נפש חיה מבלי שאיר להם שריד.

– אין לכרות עצי פרי מאכל כשצרים על עיר כלשהי, כי אם עצי סרק בלבד.

דיני רצח בלתי מפוענח

– גופת הרוג אשר נמצאה במקום שאינו מיושב ואין ידוע מי רצחו, יבדקו הדיינים איזו היא העיר הסמוכה ביותר למקום מציאת הגופה.

– זקני העיר (הסמוכה לגופת ההרוג) ייטלו עגלת בקר שעדיין לא נשאה בעול ויערפו את ראשה על שפת נחל סמוך (שטח אדמה שמעולם לא עובד ולא נזרע). כל אלו מסמלים כי רציחת אדם גודעת את חייו בטרם עת, וממילא גם גוזלת ממנו את מימוש יכולתו 'לעשות פירות'.

– הכהנים וזקני העיר ירחצו ידיהם כאות לניקיון כפיהם ויצהירו: "ידינו לא שפכו את הדם הזה, ועינינו לא ראו" מי רצחו. כמו כן יבקשו מה' כפרה לישראל על מעשה הרצח וכן שיענש הרוצח. בסיום דבריהם יאמרו: "כי תעשה הישר בעיני ה'".

איך ממנים מלכים בזמן הזה? נקודות בעיבוד קל מתוך שיחה של הרבי מליובאוויטש

"שום תשים עליך מלך" (דברים יז, טו)

בפרשתנו מצוה התורה את עם ישראל: "שום תשים עליך מלך". חז"ל אמרו על כך: "ג' מצוות נצטוו ישראל בכניסתן לארץ, להעמיד להם מלך וכו'". מזה מובן שמצות מינוי מלך היא מצוה גדולה ונעלית, ואפילו מהמצוות התלויות בארץ.

הנה, בימי שמואל הנביא פנו אליו בני ישראל וביקשוהו להמליך עליהם מלך. אומר הנביא: "ויירע הדבר בעיני שמואל", והקב"ה אמר לו: "כי אותי מאסו ממלוך עליהם".

הדבר מעורר תמיהה רבה: הלוא מינוי מלך הוא אחת ממצוות התורה, ולמה רואה זאת הקב"ה בחומרה כה גדולה?! מצד שני, אם אמנם השאיפה למינוי מלך אינה דבר חיובי, למה ציווה אז הקב"ה את שמואל למלא את רצון העם ולמנות להם מלך?!

דרגות במלוכה

מסבירה תורת החסידות, שאפשר לראות את ענין המלוכה בשתי דרכים:

אפשר לראות את הצורך במלוכה פשוט כדי שתהיה על

הבריות "מוראה של מלכות" ושיהיה חוק וסדר במדינה. אולם כאשר תושבי המדינה עומדים בדרגה מוסרית עליונה, ואין חשש שמא יפרעו חוק וסדר, כי אז אין צורך במלך למטרה זו. תפקידו של המלך במצב זה הוא להעלות את העם לדרגה רוחנית גבוהה עוד יותר. מכיון שהמלך "משכמו ומעלה גבוה מכל העם", עליו לרומם את העם לרמות עליונות של רוחניות, שהם עצמם אינם יכולים להגיע אליה בשכלם.

בעם ישראל מוטל על המלך תפקיד לשמש מעין 'דרגת ביניים' בין הקב"ה ובין העם, שתפקידו לגלות את מלכות ה' לעם. וגם בזה יש שתי דרגות: כאשר העם עומד בדרגה ירודה וחסרה אצלו ההתבטלות לקב"ה, תפקידו של המלך להטיל עליו עול מלכות שמים; אך כאשר העם מקבל עליו מצד עצמו את עולו של הקב"ה, כי אז תפקידו של המלך לרומם את העם לדרגות של יראת שמים ('יראה עילאה'), שבני ישראל עצמם אינם יכולים להגיע אליה.

המלך כ'מקשר'

הקב"ה רצה שעם ישראל יעמוד בדרגה עליונה, והצורך

לתפיסת המלוכה בצורתה השלימה.

עשה לך רב

בימינו אלה אין אמנם מלך, אך חז"ל אמרו: "מאן מלכי? – רבנן". על כל אחד למלא את הוראת המשנה: "עשה לך רב". יש הסבורים, שדי להם אם יוועצו ברב רק בעניינים נעלים ועקרוניים, ולא בענייני יום יום פשוטים. יש לזכור, שאם חסר ביראת שמים ויש צורך להיחלץ ממצב רוחני ירוד – יש לפנות אל הרב גם בעניינים אלה, משום שבדיעבד גם זה מתפקידו של הרב ושל המלך.

(מתוך הספר 'שולחן שבת',

על פי 'ליקוטי שיחות' כרך כ"ד)

במלך יהיה בעבור המטרה השנייה. אולם בני ישראל תבעו מלך "לשפטנו ככל הגויים", מלך שימנע מצב של "איש את רעהו חיים בלעו", והדבר הוכיח כי הם עמדו בדרגה נחותה של יראת שמים. לכן אמר הקב"ה "כי אותי מאסו".

אף על פי כן ציוה הקב"ה למלא את רצון העם ולתת להם מלך. אמנם ענין המלוכה נועד במקורו למטרות עליונות כנ"ל, אך כאשר יש מצב שחסרה יראת שמים בסיסית, והמלך יכול לתקן מצב זה – יש למנות מיד מלך, מתוך תקווה שאט אט ירומם את העם, עד שיגיע

חסידות על הפרשה שופטים

אלול – חודש ה'משפט' והתשובה

פרשת שופטים

פרשתנו נקראת לעולם בחדש אלול.

מבואר בספרים ש'שעריך' רומז לגוף, שנקרא 'עיר קטנה' (נדרים לב), ו'בכל שעריך' רומז לשבע שערי הגוף (ב' עיניים, ב' אוזניים, ב' נחירים והפה), ובאמצעות 'שופטים ושוטרים' עושים מהגוף 'עיר אלוקינו' (תהלים מח). והרי זוהי עבודת חודש אלול – 'משפט' וחשבון צדק בנוגע לכל העניינים דמחשבה דיבור ומעשה שהיו ב'עיר קטנה' במשך כל השנה כולה.

(ה'תוועדויות' תשמ"ו כרך ד')

להתבונן ולהפנים

שופטים ושוטרים תיתן לך (טז, יח)
שופטים, דיינים הפוסקים את הדין. ושוטרים, הרודין את העם אחר מצוותם, שמכין וכופתין במקל וברצועה (רש"י)

בראש ובראשונה יש 'לפסוק את הדין' – על האדם להתבונן בהשגה אלוקית השייכת לאחד מחסרונותיו, הן בצד השלילי (גודל החסרון) והן בצד החיובי (העילוי שיהיה לו עם תיקון החסרון). אולם אם אין התבוננות זו משפיעה על יצר הרע, צריכים 'להכותו במקל', כמאמר (ברכות ה') "לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע".

(ספר המאמרים 'תרצ"ט עמ' 247')

שידור חי בימי חמישי ב21:30
בערב www.tanyaor.com

סדר התנ"ך

עזרה ראשונה לנוכח

תניא
מודעות
עצמית
ביהדות

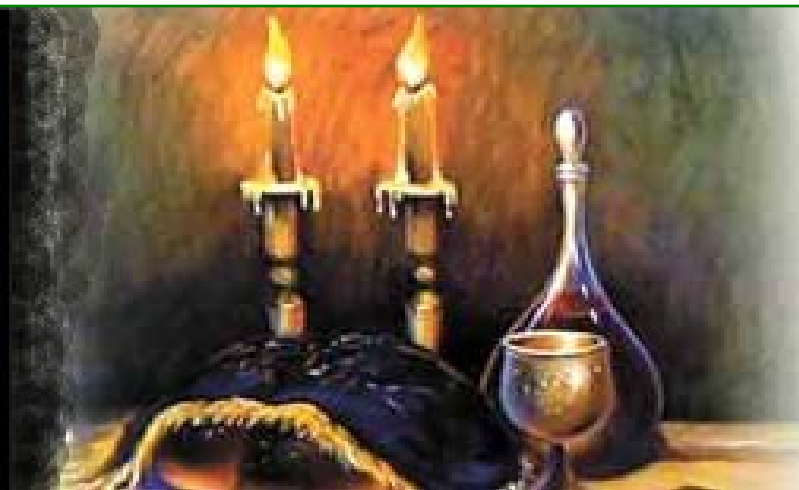
שבת שלום!!!

כתיבה, עריכה, והגהה: הרב יאיר כלב
ליקוט, רעיונות ועימוד: חי דמארי
להערות, הארות, הצעות או תיקונים, אנא כתבו לנו
tanyaor4u@gmail.com

הרבי מליובאוויטש הנהיג ועודד שכל אשה ובת (מגיל רך ביותר ולפחות מגיל 3) תדלקנה נרות שבת וחג.

צאת השבת	כניסת השבת	עיר (שעון קיץ)
19:33	18:22	י-ם
19:35	18:37	ת"א
19:35	18:29	חיפה
19:35	18:39	ב"ש

נהנתם? העבירו הלאה, לזכות עוד ועוד יהודים בהרחבת המודעות למקורותינו.

נא לשמור על קדושת הגיליון